NORAKSTS
Lieta Nr. 142226211
(1-0302-13/13)

# ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
# RĪGAS TIESU NAMS

## S P R I E D U M S
## LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013. gada 2. maijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis O. Priedītis,

piedaloties sūdzības iesniedzējam *D.G.* un sūdzības iesniedzēja aizstāvim *A.Z.*,

2013. gada 23. aprīlī atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu Nr. 142226211 *D.G.* (personas kods */personas kods/*) sūdzībā par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011. gada 22. jūnija lēmuma Nr. 2788 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr. 050/PD 423606" atcelšanu (administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr. 050/PD 423604).

### Aprakstošā daļa

[1] 2011. gada 1. augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemta sūdzības iesniedzēja *D.G.* sūdzība (*lietas 3.-7. lapa*) un ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2011. gada 5. augusta lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta Nr. 142226211 par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde (turpmāk arī – Pārvalde) 2011. gada 22. jūnija lēmuma Nr. 2788 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr. 050/PD 423606" (turpmāk arī – Lēmums) atcelšanu (*lietas 2. lapa*).

[2] No lietas materiāliem izriet, ka sūdzības iesniedzējs 2011. gada 17. maijā Rīgā vadīja transportlīdzekli BMW 650, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*

(turpmāk – Transportlīdzeklis), pa Lielirbes ielu no Ventas ielas puses Remtes ielas virzienā ar ātrumu 84 km/h ceļa zīmes Nr. 518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbība zonā, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 114. punktu. Ātrums fiksēts un uzrādīts ar fiksēšanas brīža laiku 0,45 sekundes ar mērierīci „ISKRA 1" Nr. 13232D.

Atbildība par izdarīto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.$^{8}$ panta desmitajā daļā.

Par izdarīto pārkāpumu sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr. 050/PD 423604 (turpmāk – Sākotnējais lēmums), piemērojot sūdzības iesniedzējam naudas sodu Ls 60 apmērā.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, sūdzības iesniedzējs iesniedza Pārvaldē apstrīdēšanas iesniegumu, kas ar Lēmumu atstāts negrozīts (*lietas 8.-16. lapa*). Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] CSN 114. punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h (..).

LAPK 149.$^{8}$ panta desmitā daļa noteic, ka par CSN 114. punkta prasību pārkāpumu, t.i., par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 km/h līdz 40 km/h, transportlīdzekļu vadītājiem uzliek naudas sodu Ls 60 apmērā.

Tātad, lai iestātos LAPK 149.$^{8}$ panta desmitajā daļā paredzētā atbildība, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis atradies kustībā un ir pārsniedzis CSN noteikto atļauto braukšanas ātrumu apdzīvotā vietā par 34 km/h (dotajā gadījumā vadītājs, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, ir braucis ar ātrumu 81 km/h).

[2.2] Lietā nav strīda, ka Transportlīdzeklis atradies kustībā pa Lielirbes ielu virzienā no Ventas ielas uz Remtes ielas pusi, bet lietā ir strīds, vai sūdzības iesniedzējs, vadot Transportlīdzekli, ir pārsniedzis noteikto ātruma ierobežojumu.

Sūdzības iesniedzējs nav norādījis Transportlīdzekļa konkrētu braukšanas ātrumu, ir tikai norāde, ka nav veicis atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu. Pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors *A.A.* ziņojumā norādīja, ka ātruma mērījuma fiksēšanas brīdī Transportlīdzeklis bija vienīgais Sākotnējā lēmumā minētajā vietā, nekādi traucējumi un blakus faktori nebija, kas liegtu veikt precīzu ātruma mērījumu. Nav pamata apšaubīt, ka Pārvaldes darbinieks, ievērojot sūdzības iesniedzēja vadīto Transportlīdzekli, kurš brauca ātrāk par atļauto braukšanas ātrumu, ar radaru fiksēja tieši Transportlīdzekļa ātrumu. Veicot mērījumu, Pārvaldes darbinieks pavērš radaru uz konkrēto transportlīdzekli un, tā kā minētajā ceļa posmā brauca tikai Transportlīdzeklis, ko arī sūdzības iesniedzējs nenoliedz, Pārvaldei nav šaubu, ka tika fiksēts tieši sūdzības iesniedzēja vadītā Transportlīdzekļa braukšanas ātrums. To pierāda gan Sākotnējais lēmums, gan Pārvaldes darbinieku ziņojumi.

[2.3] Nav konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka Pārvaldes darbinieks tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīts būtu personīgi ieinteresēts noformēt Sākotnējo lēmumu. Nav arī pamata apšaubīt Pārvaldes darbinieku sniegto lietas apstākļu izklāstu, un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai Pārvaldes

darbinieki sniegtu nepatiesu lietas atspoguļojumu. Pārvaldes darbinieku liecības apstiprinās ar lietas materiāliem.

[2.4] Attiecībā uz argumentu, ka Pārvaldes darbinieks Sākotnējā lēmumā nav norādījis pieņemtā administratīvā akta pārsūdzēšanas iestādi, Pārvalde norāda, ka sūdzības iesniedzējs ir izmantojis savas procesuālās tiesības apstrīdēt un pārsūdzēt lēmumu par administratīvo sodu, tādējādi iespējami nepietiekama informācija par pārsūdzēšanas iestādi nav kavējusi sūdzības iesniedzēju izmantot savas procesuālās tiesības. Līdz ar to šādas procesuālās nepilnības vērtējamas kā nebūtiskas.

[2.5] Apstāklis, ka Sākotnējo lēmumu sastādīja cits Pārvaldes darbinieks, nevis tas, kurš fiksēja pārkāpumu, neliecina par to, ka faktiskie apstākļi Sākotnējā lēmumā fiksēti nepareizi vai neobjektīvi. Abi Pārvaldes darbinieki ir pilnvarotas konstatēt un pārtraukt CSN neievērošanu, un lietas būtība no tā nemainās, kurš veica fiksēšanu un kurš sastādīja protokolu.

[2.6] Arguments, ka Pārvaldes darbinieks ir pārkāpis LAPK 243. pantu un nav uzrādījis radara mērījumu, ir pretrunā ar citiem lietas materiāliem. Saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem Pārvaldes darbiniekam radara mērījumi transportlīdzekļu vadītājiem nav obligāti jāuzrāda.

[2.7] Tā kā sūdzības iesniedzējs nav parakstījis Sākotnējo lēmumu un atteicies arī no paskaidrojuma sniegšanas, tad nostiprinājusies atziņa, ka jebkurā liecībā, paskaidrojumā un protokolā ierakstītam personas paskaidrojumam, kas nostiprināts uzreiz pēc notikuma, ir lielāka ticamība, nekā liecībai vai paskaidrojumam, kas tapuši vēlākā laika posmā.

[2.8] Laika posmā, kad tika sastādīts Sākotnējais lēmums, un Pārvaldes darbinieks palūdza sūdzības iesniedzējam pašrocīgi ierakstīt dzīves vietu sakarā ar sliktajiem laika apstākļiem, kā arī iedeva iepazīties ar Sākotnējo lēmumu, sūdzības iesniedzējs ierakstīja tikai savu dzīvesvietu, bet ailēs, kur nepieciešams personas paraksts, nav parakstījies. To apliecina inspektoru *G.I.* un *A.A.* ziņojumi. Sūdzības iesniedzējam nebija nekādi šķēršļi pēc Sākotnējā lēmuma sastādīšanas sniegt savu paskaidrojumu. Turklāt visos četros Pārvaldes darbinieku ziņojumos norādīts, ka sūdzības iesniedzējs iebilda pret Sākotnējā lēmuma sastādīšanu un lūdza, lai to nereģistrē, jo vēlāk sazināsies ar Pārvaldes inspektoriem, kas visu nokārtos. Papildus sūdzības iesniedzējs piedāvāja veikt apmaiņu, lai Pārvaldes darbinieki anulētu Sākotnējo lēmumu, bet sūdzības iesniedzējs interneta portālā neievietos fotogrāfiju par Pārvaldes dienesta transportlīdzekļa stāvēšanu zaļajā zonā.

[2.9] Telefoniski sazinoties ar oficiālo BMW pārstāvi Latvijā „West Select", noskaidrots jautājums, vai transportlīdzeklis BMW 650, lietus laikā 100 m garā distancē spēj sasniegt braukšanas ātrumu 84 km/h. Uz ko „West Select" pārstāvis atbildēja, ka nav šaubu, ka transportlīdzeklis BMW 650, arī lietus laikā spēj sasniegt braukšanas ātrumu 84 km/h.

[2.10] LAPK 149.$^{8}$ panta desmitās daļas sankcija noteic konstantu naudas sodu Ls 60 apmērā. Līdz ar to likumdevējs tiesību normas piemērotajam nav paredzējis iespēju vērtēt atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus attiecībā uz soda apmēru. Sūdzības iesniedzējam piemērots sankcijā ietvertais konstants sods, kura mērķis ir ne tikai sodīt, bet arī brīdināt, lai turpmāk tiktu ievērotas CSN ietvertās prasības un pienācīgi pildītu satiksmes dalībnieka pienākumus.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību Administratīvajā rajona tiesā. Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt pārsūdzēto Lēmumu, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem.

[3.1] Pārvaldes inspektors *G.I.* sūdzības iesniedzēju neiepazīstināja un neizskaidroja LAPK 260. pantā noteiktās tiesības un pienākumus. Pretēju pierādījumu lietā nav. Tas ir iemesls, kādēļ sūdzības iesniedzējs neparakstīja Sākotnējo lēmumu, jo tika pārkāptas Latvijas Republikas Satversmes 90. pantā garantētās tiesības. Savukārt *G.I.*, šādi rīkojoties, ir pārkāpis LAPK 248. panta piekto daļu.

[3.2] Lēmumā nav dots vērtējums faktam, ka sūdzības iesniedzējs izbrauca no */Nosaukums/ /adrese/*. Šo apstākli var apliecināt lietā */Nosaukums/ /nodaļa/ /amats/ I.V.* un pārējie */Nosaukums/* darbinieki, kuri konsultēja sūdzības iesniedzēju šajā dienā un laika periodā. Nedodot vērtējumu šim apstāklim, Pārvalde ir pārkāpusi procesuālā taisnīguma principu.

[3.3] Sākotnējā lēmumā norādītais Transportlīdzekļa ātrums 84 km/h nav patiess. Pirmkārt, bija uzsākta braukšana no */Nosaukums/ /adrese/* un tīri tehniski nav iespējams attīstīt šādu ātrumu līdz Rentes ielai 100 m garā distancē, otrkārt, ātrumu 84 km/h nevar tīri tehniski sasniegt 100 m garā distancē, jo tai pietrūkst 16,66 m līdz ātruma 84 km/h sasniegšanai. Turklāt šajā distancē nav ierēķināti divi ļoti svarīgi apstākļi: pirmais – bremzēšanas distance, kura saskaņā ar SIA „BM Auto" rakstveida vēstuli, Transportlīdzeklim pie ātruma 84 km/h būs 28 m, un otrais – slapjie laika apstākļi, kuri samazina paātrinājuma iespējas par 30 %, kā arī bremzēšanas iespējas par 30 %. Ņemot vērā iepriekš minēto, lai Transportlīdzeklis spētu slapjā laikā uzņemt ātrumu 84 km/h un pēc tā uzņemšanas slapjā laikā arī nobremzēt, nepieciešama 188,06 m gara distance. Turklāt šajos aprēķinos nav ņemts vērā cilvēciskais faktors, proti, reakcija nobremzēt, kas arī ietekmē, t.sk., pagarina bremzēšanas ceļa distanci. Nepilnvērtīgi izvērtējot šos apstākļus, Pārvalde ir atkārtoti pārkāpusi procesuālā taisnīguma principu.

[3.4] Pārvaldes darbinieks atteica sūdzības iesniedzējam uzrādīt Transportlīdzekļa ātruma kontrolmērījuma rādījumu, norādot, ka tas nav viņa pienākums. Šādi rīkojoties Pārvaldes inspektors *A.A.* ir pārkāpis LAPK 243. panta otro daļu un Ceļu satiksmes likuma 43.4. pantu. Nepatiess ir apgalvojums, ka ir uzrādīts Transportlīdzekļa braukšanas ātrums.

[3.5] Nepatiess ir apgalvojums, ka sūdzības iesniedzējs piedāvāja inspektoriem veikt jebkāda veida darījumu apmaiņā pret Sākotnējā lēmuma anulēšanu, t.sk., skaidras naudas došanu inspektoram *G.I.* vai uzņemto fotoattēlu apmaiņu ar Pārvaldes automašīnu zaļajā zonā pret Sākotnējā lēmuma nesastādīšanu.

[3.6] Lēmumā vairākkārtīgi neprecīzi norādīts inspektora *G.I.* kolēģis, vietām nosaucot viņu par *A.A.*, bet vietām ar *A.H.*, bet vietām par *A.F.* Tas norāda uz Pārvaldes paviršo attieksmi pret savu darbu, t.sk., objektīvu lietas izmeklēšanu.

[3.7] Lēmumā ir pretrunas par inspektora *A.A.* atrašanās vietu pārkāpuma izdarīšanas brīdī.

[3.8] Nepatiess ir apgalvojums, ka vienlaicīgi ar *G.I.* un *A.A.* patrulēja *A.T.* un *R.P.*, kā arī tas, ka sūdzības iesniedzējs atkārtoti piebrauca pie Pārvaldes transportlīdzekļa, to

nofotografēja un piedāvāja veikt darījumu, fotoattēlu apmaiņai pret sastādīto Sākotnējo lēmumu. Vecāko inspektoru *A.T.* un *R.P.* notikuma vietā nebija.

[3.9] Pārvalde, sastādot Sākotnējo lēmumu, ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 5., 7., 9., 11. un 14.[1] pantu, LAPK 243. panta otro daļu, 248. panta piekto daļu, 260. pantu Ceļu satiksmes likuma 43.4 pantu un Latvijas Republikas Satversmes 90. pantu.

[4] Pārvalde tiesā saņemtajā rakstveida paskaidrojumā (*lietas 28.-29. lapa*) norāda, ka sūdzību uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[5] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs sūdzību uzturēja, pamatojoties uz sūdzībā minētajiem apsvērumiem, papildus vēršot tiesas uzmanību, ka *A.A.* neredzēja, no kurienes brauc sūdzības iesniedzēja vadītais Transportlīdzeklis, jo tas izbrauca no */adrese/*. Radara mērījums sūdzības iesniedzējam netika uzrādīts. Sūdzības iesniedzēja aizstāvis papildus vērsa tiesas uzmanību, ka esot divām ekipāžām, kam ir mikrofoni un arī videoieraksts, būtu lietderīgi tos saglabāt, it sevišķi, ja administratīvais akts tiek apstrīdēts. Sūdzības iesniedzējs ir nepamatoti sodīts, jo lietā nav neviena pierādījuma, kas pierādītu, ka viņa ātrums ir bijis korekts, otrkārt, šī distance ir krietni par mazu, lai attīstītu tādu ātrumu. Turklāt pārējo Pārvaldes darbinieku liecības norāda, ka nekādi kukuļdošanas gadījumi nav bijuši.

Pārvaldes pārstāvis uz tiesas sēdu nav ieradies. LAPK 289.[2] pants paredz iestādes tiesības, ne pienākumu piedalīties administratīvā pārkāpuma tiesvedības procesā, līdz ar to tiesa atzīst par iespējamu lietu izskatīt bez procesa dalībnieku klātbūtnes.

Liecinieks *A.A.* tiesas sēdē norādīja, ka neredzēja, no kurienes sūdzības iesniedzējs iegriezās, tikai redzēja, ka lielā ātrumā tuvojas transportlīdzeklis un tika fiksēts ātrums. *A.A.* norādīja, ka sūdzības iesniedzējam ir paskaidrots, kāpēc viņš tiek apturēts, uzrādīts viņa ātrums, fiksēšanas sekundes un laiks, kukulis nav piedāvāts. Noliedz, ka sacījis: „Mums nekas nav jums jāuzrāda", jo vienmēr vadītājiem uzrāda ātrumu.

Liecinieks *G.I.* tiesas sēdē norādīja, ka piegāja pie transportlīdzekļa ar Sākotnējo lēmumu. Sūdzības iesniedzējs uz Sākotnējā lēmuma uzlika Ls 20, ko *G.I.* atteicās pieņemt. Sūdzības iesniedzējs parakstījās un aizbrauca. Pēc īsa brīža atgriezās un paziņoja, ka Pārvaldes dienesta transportlīdzeklis stāv zem zīmes, un piedāvāja „*change for change*" – Sākotnējā lēmuma anulēšanu pret Pārvaldes darbinieku izdarītā pārkāpuma neievietošanu publiskajā portālā, kā arī vairākas reizes atsaucās uz inspektoriem, kas var palīdzēt. Liecinieks *G.I.* neredzēja, no kurienes brauca sūdzības iesniedzēja Transportlīdzeklis.

**Motīvu daļa**

[6] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, secina, ka Lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā izbeidzama.

[7] Izskatāmajā lietā ir strīds par to, vai sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par divu veida administratīvo pārkāpumu ceļa satiksmē izdarīšanu – pieteicējs apdzīvotas vietas teritorijā vadījis transportlīdzekli pārsniedzot maksimāli atļauto braukšanas ātrumu, turklāt vadījis transportlīdzekli, lai gan spēkā bija stājies transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums, kas piemērots pārkāpumu uzskaites punktu ietvaros. Līdz ar to tiesai jāpārbauda pieteicēja sodīšanas pamatotība.

[8] Vērtējot, vai sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par CSN 114. punkta pārkāpumu saskaņā ar LAPK 149.[8] panta otro daļu, tiesa konstatē sekojošo.

[8.1] CSN 114. punktā noteikts, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h.

LAPK 149.[8] panta devītajā daļā noteikts, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 km/h līdz 40 km/h ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā. Savukārt LAPK 149.[8] panta desmitajā daļā noteikts, ka par šā panta devītajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528. ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešdesmit latu apmērā

[8.2] Saskaņā ar LAPK 9. pantu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 243. pantu par pierādīšanas līdzekļiem, ar kuriem var konstatēt faktus, uz kuru pamata institūcijas nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kalpo protokols par administratīvo pārkāpumu, personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, cietušā un liecinieku liecības, (..), citi dokumenti, kā arī pārkāpumus fiksējošie tehniskie līdzekļi (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Par pierādījumiem šajā lietā var kalpot Sākotnējais lēmums (*lietas 35. lapa*), policijas inspektoru ziņojumi (*lietas 37., 41.-44. lapa*).

[8.3] Pārbaudot lietā savāktos pierādījumus, tiesa konstatē, ka Sākotnējā lēmumā nav atrodamas atzīmes par to, ka sūdzības iesniedzējs būtu iepazīstināts ar Sākotnējā lēmuma saturu un viņam būtu izskaidrotas pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi. Šajā Sākotnējā lēmuma sadaļā nav arī izdarīta atzīme jeb ieraksts par to, ka pie administratīvās atbildības sauktā persona būtu atteikusies iepazīties ar Sākotnējā lēmuma saturu, vai atteikusies no tiesību un pienākuma izskaidrojuma. Tāpat pie administratīvās atbildības sauktās personas paraksts nav sadaļā par protokola eksemplāra saņemšanu. Turklāt ņemams vērā, ka šādi secinājumi ir izdarāmi, izvērtējot Pārvaldes rīcībā esošā Sākotnējā lēmuma oriģināla eksemplāra apstiprinātu kopiju, nevis sūdzības iesniedzējam izsniegto Sākotnējā lēmuma eksemplāru.

LAPK 248. pants nosaka administratīvā pārkāpuma protokola saturu. Sākotnējā lēmumā par administratīvo pārkāpumu norāda protokola sastādīšanas laiku un vietu, protokola sastādītāja vārdu, uzvārdu, institūciju, kuru viņš pārstāv, amatu; ziņas par pārkāpēja personu; administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu, laiku, pārkāpuma būtību, normatīvo aktu un normu, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu; citas ziņas, kas nepieciešamas lietas izlemšanai.

LAPK 248. panta trešajā un ceturtajā daļā noteikts, ka protokolu paraksta persona, kas to sastādījusi, un persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu; ja ir liecinieki un cietušie, protokolu var parakstīt arī šīs personas. Ja persona, kas izdarījusi pārkāpumu, atsakās parakstīt protokolu, par to protokolā izdara ierakstu. Personai, kas izdarījusi pārkāpumu, ir tiesības iesniegt protokolam pievienojamus paskaidrojumus un piezīmes par protokola saturu, kā arī minēt motīvus, kuru dēļ tā atsakās to parakstīt.

Savukārt LAPK 248. panta piektajā daļā noteikts – protokolu sastādot, pārkāpējam izskaidro viņa tiesības un pienākumus, kas noteikti šā kodeksa 260. pantā, un par to izdara ierakstu protokolā.

Tiesu praksē atzīts, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnējā apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Lēmums administratīvo pārkāpumu lietā pieņemams pēc tiem faktiem, kas norādīti protokolā (*skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk arī – Senāts) lēmumu Nr. SKA-157/2007*.).

Senāts arī ir norādījis (*sk. 2007. gada 15. februāra sprieduma lietā Nr. SKA 48/2007 14. punktu, 2007. gada 22. februāra spriedums lietā SKA–52/2007 8. punkts*), ka atbilstoši LAPK 243. panta otrajai daļai administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā konstatē, citstarp, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības. Minētā LAPK norma Administratīvo lietu departamenta ieskatā ir speciālā tiesību norma attiecībā pret Administratīvā procesa likuma 161. panta pirmo daļu. Līdz ar to administratīvo pārkāpumu lietās personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības, paskaidrojumi uzskatāmi par patstāvīgu pierādīšanas līdzekli.

Ievērojot tiesas iepriekš norādīto par Sākotnējā lēmumā neesošajiem ierakstiem un LAPK 248. pantā izvirzītās prasības – sūdzības iesniedzējs nav iepazīstināts ar Sākotnējā lēmuma saturu un viņam nav izskaidrotas viņa tiesības un pienākumi, tai skaitā tiesības sniegt paskaidrojumus uz vietas, kas būtu pierādījums lietā, tiesa atzīst, ka Sākotnējais lēmums neatbilst LAPK 248. panta nosacījumiem par administratīvā protokola saturu.

Izvērtējot policijas darbinieku ziņojumus, tiesa ņem vērā, ka iespējamo sūdzības iesniedzēja izdarīto pārkāpumu redzēja un fiksēja tikai *A.A.* Nopratināts tiesas sēdē kā liecinieks, viņš liecināja, ka neredzēja, no kurienes sūdzības iesniedzējs iegriezās, tikai redzēja, ka lielā ātrumā tuvojas transportlīdzeklis un tika fiksēts ātrums. *A.A.* norādīja, ka sūdzības iesniedzējam ir paskaidrots, kāpēc viņš tiek apturēts, uzrādīts viņa ātrums, fiksēšanas sekundes un laiks, kukulis nav piedāvāts. Noliedz, ka sacījis: „Mums nekas nav jums jāuzrāda", jo vienmēr vadītājiem uzrāda ātrumu.

Tiesa ieskatā ir konstatējamas pretrunas liecinieka tiesas sēdē sniegtajās liecībās un ziņojumā norādīto. Ziņojumā norādīts, ka Pārvaldes inspektors skaidri redzējis transportlīdzekli, neviena cita transportlīdzekļa nav bijis, veicis ātruma mērījumu. Tiesas ieskatā pie šādiem apstākļiem, kā arī ievērojot satiksmes organizāciju norādītajā vietā un sūdzības iesniedzēja norādīto kustības maršrutu (ļoti īss ceļa posms no uzbraukšanas vietas uz Lielirbes ielas līdz transportlīdzekļa apturēšanas vietai), nav piedodama ticamība tam, ka nebija redzams transportlīdzekļa kustības maršruts – vai tas uz Lielirbes ielas izbrauca no Upesgrīvai ielas vai nē. Turklāt Sākotnējā lēmumā norādīts, ka transportlīdzeklis tuvojies virzienā no Ventas ielas. Tiesas vērtējumā būtiski ir tas, ka izskatāmajā lietā ir lietota ātruma mērīšanas ierīce bez sasaistes ar iekārtu, kas veic video ierakstu. Līdz ar to tikai Pārvaldes darbinieks, kurš manuāli veic ātruma mērījumu, ir spējīgs dot sasaisti starp mērījumu un konkrēto transportlīdzekli, procesuāli nostiprinot šos pierādījumus Sākotnējā lēmumā. Izskatāmajā gadījumā ir *A.A.* varēja fiksēt šos apstākļus, bet viņa liecības ir pretrunīgas. Ievērojot sūdzības iesniedzēja izteiktās iebildes par citu kustības maršrutu, to, ka šajā maršrutā tā īsās distances un laikapstākļu (nokrišņi lietus veidā) dēļ ir apšaubāma spēja attīstīt tik lielu ātrumu un veikt bremzēšanu līdz pilnīgai transportlīdzekļa apstādināšanai, tiesai rodas šaubas par to, vai korekti ir noteikts transportlīdzeklis, kur ātruma mērījums ir veikts. Turklāt šīs šaubas nav iespējams novērst, jo lietā nav cita veida pierādījumu par iespējamo *D.G.* izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Vērtējot šīs šaubas kopsakarībā ar iepriekš konstatēto Sākotnējā lēmuma neatbilstību LAPK 248. panta prasībām, tiesa nonāk pie secinājuma, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem nav pierādīta sūdzības iesniedzēja vaina LAPK 149.[8] panta desmitajā daļā aprakstītā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[9] Saskaņā ar LAPK 239. panta pirmās daļas 1. punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar uzsākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Ievērojot norādīto pārsūdzētais Lēmums ir atceļams, bet lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā izbeidzama.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 2. punktu, 289.[16] panta ceturto daļu un 289.[18] panta pirmo daļu,

**nosprieda:**

atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011. gada 22. jūnija lēmumu Nr. 2788 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr. 050/PD 423606" (administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr. 050/PD 423604) par *D.G.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8] panta desmitajā daļā aprakstītā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (*paraksts*) O. Priedītis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis O. Priedītis
Rīgā 2013. gada 2. maijā